

små slagterier, man har rundt om i Danmark, bliver nedlagt på grund af de veterinære krav, der stilles.

Der er aldrig dokumenteret nogen nævneværdige ulemper for forbrugerne ved at modtage kød fra disse små private slagterier, men de forsvinder lige så stille på grund af nogle uhyggeligt strenge veterinærkrav. Det var nogle steder, hvor folk kunne tage hen med deres gris eller deres kalv, som de kunne sige havde fået en ordentlig behandling fra vugge til grav, om man så kan sige. Det er væsentligt for mange, men det forhindrer man med den politik, der bliver ført. Man gør det hele større og større. Man får også stadig større afstande med transport af slagtedyr.

Man undgår selvfølgelig ikke transport, men man giver heller ikke forbrugerne en reel valgmulighed. De har kun den mulighed, at de kan gå ned i køledisken og se på de forskellige pakker, og de ser nogenlunde ens ud. Det er faktisk den valgmulighed, man giver forbrugerne her i samfundet, og det er en skam, for hvis der virkelig var mulighed for, at folk kunne benytte de små hjemmeslagterier, både til deres egne dyr og til dyr, de måske har købt af andre, ville det give et helt andet billede og et helt andet forbrugsvalg for forbrugerne.

Det har man ikke været interesseret i, men nu kan vi jo se, hvad denne debat fører til, også når loven om levnedsmiddelkontrollen kommer til behandling.

Men det vil i hvert fald blive svært for Fremskridtspartiet at støtte den centralisering, som nogle lægger op til på det her område.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne starte med at rose ministeren, fordi han er så ærlig, som han er i redegørelsens indledende afsnit om EU og verdenshandelsorganisationen, WTO. Det fremgår nemlig helt utvetydigt her, at hele den danske fødevarerpolitik i realiteten styres af EU og WTO. Rammerne for den danske fødevarerpolitik er så snævre, at vi ikke længere kan tale om en dansk fødevarerpolitik, men alene om, hvorledes EU's og WTO's fødevarerpolitik skal administreres.

Regeringens indrømmelse af denne internationale magtovertagelse af dansk fødevarerpolitik burde så få regeringen til at slutte sin redegørelse med den konstatering, men sådan gør en regering, som gerne vil fremstå som visionær og handlekraftig, jo ikke.

Derfor har regeringen nu barslet med en redegørelse, som er 5 pct. fakta og 95 pct. gode hensigtsreklæringer, som den ikke kan indfri. De gode hensigter får derfor karakter af politisk plad, hvor den folkelige opinion forsøges afledt.

Lad os se på nogle af hensigtsreklæringerne: Grænseværdierne for pesticidrester skal fastsættes under hensyn til forsigtighedsprincippet og så lavt som overhovedet muligt samt med løbende tilpasning af grænseværdierne i takt med ny viden, hedder det. Faktum er, at disse grænseværdier ikke kan fastlægges uden EU's accept, og at regeringen ikke kunne drømme om at indføre nationale regler på tværs af EU og for den sags skyld også WTO. Så hvis forsigtighedsprincip taler vi egentlig om?

Om medicinresterne hedder det, at antibiotika og anden medicin alene bør bruges i sygdomsbekæmpelsesøjemed, og at anvendelse af antibiotika til vækstfremmende formål skal forbydes.

Allerede nogle linjer længere nede trækkes der i land. Med henvisning til forbud mod avoparcin står der, at regeringen vil forbyde øvrige godkendte vækstfremmere, såfremt der påvises tilsvarende risici; altså ikke længere noget med et generelt forbud mod antibiotika som vækstfremmere.

Regeringen har netop for nylig afvist at indføre forbud mod tylosin, som Seruminstittutet ellers har påvist har en tilsvarende uheldig resistenseffekt som avoparcin, men beviser et tilsyneladende ikke stærkt nok. Men hvor bliver forsigtighedsprincippet af? Det standpunkt, at antibiotika slet ikke skal anvendes som vækstfremmere, er væk.

Vi fortsætter: »Det er regeringens holdning, at det hidtidige totalforbud inden for EU mod anvendelsen af hormoner m.v. til vækstfremmende formål skal opretholdes.« Det lyder jo fint, men er regeringen villig til at fastholde forbudet, hvis EU på alle fødevarerområder lempet forbudet? Næppe.

Om tilsætningsstoffer hedder det, at basislevnedsmidlerne helt skal friholdes for farvestoffer, og at tilsætningsstoffer kun skal tillades, hvis det er sundhedsmæssigt ubetænkeligt. Det lyder jo fint, men er regeringen så villig til at gå imod den stribe madsminkedirektiver, som regeringen har implementeret efter pres fra EU?

Mærkningen skal styrkes, siger regeringen. Betyder det, at regeringen vil fastholde de eksisterende danske krav til mærkning af gensplejsede produkter og afviser at følge de nye EU-